

Text: Petr Saulich | Foto: Insight Home a archiv

Myslím, tedy šetřím

RADY A NÁVODY K ÚSPORÁM BY NAPLNILY ENCYKLOPEDIÍ. VÍME JAK VYZRÁT NA TEPLU I SVĚTLO, CO POHLÍDAT V KUCHYNI A JAK SE CHOvat V KOUPELNĚ. ZA ZMÍNKU VŠAK STOJÍ I SPOUSTA DALŠÍCH VĚCÍ.

Řekne-li se imitace, v mnoha lidech to okamžitě vyvolá asociaci lacinosti a nízké kvality. Nikoli. Imitace totiž chápeme jako nápodobu či připodobnění nějaké věci k jiné věci, přičemž nejde ani o plagiát, ani o falzum. Imitace, chcete-li náhražka a ještě lépe alternativa je tudíž také originálem. Materiálu, řešení, technologie. Pokud navíc při výběru narazíte na levnější a zároveň stejně kvalitní variantu, je to terno. Důkazem jsou následující tipy.

Správná teplota a vlhkost

Tepelná pohoda je pojem, závislý na fyzikálních podmínkách, ale podléhající také lidské činnosti. Pokud člověku není příliš teplo a nepoci-

tuje chlad, nachází se ve stavu tepelné pohody. Jednou ze základních podmínek tohoto stavu je přiměřená teplota vzduchu v místnosti. Je-li teplota vzduchu např. 20 °C, povrchová teplota stěn by měla být asi 18 °C.

Pokud je nižší, člověk má pocit, že je třeba „přiložit“ do kamen. A přiloží-li, na chladnějších stěnách z kondenzují vodní páry, čímž se situace ještě zhorší. S problémem tedy souvisí i vzdušná vlhkost. Optimální relativní vlhkost v místnosti by neměla přesáhnout 60 %.

Při nižší vlhkosti se zvyšuje odpařování z lidského těla, které se tím ochlazuje. Při vyšších hodnotách se naopak voda z těla odpařuje špatně, proto se více potíte. Při větrání se relativní vlhkost zvýší ochlazením vzduchu.

Ohříváním vzduchu se relativní vlhkost snižuje, je vhodné ji zvýšit třeba zvlhčovači. Rozdíl povrchové teploty (stěn, podlah, oken, dveří a také nábytku) a teploty vzduchu by tedy nikdy neměl být vyšší než 4 °C.

Peněženka:

Nepřetápějte, každý stupeň nad 20 °C zvyšuje náklady o 5 až 6 procent. Úspory si tak regulujete sami.

Izolace z papíru

Materiálem je celulózová izolace ISOCELL, hlavní – zde navíc ekologickou – surovinou pak použitý, třeba novinový papír. Takto izolovaný rodinný dům bez problému splňuje náročná kri-

téria pasivní stavby. Zpracování celulózového vlákna je mimo mnoha jiných předností velmi ekonomické: lze ho vyrobit rychle a prakticky bez odpadu. Hodí se pro veškeré aplikace a pro všechny standardní projektované izolační tloušťky.

ISOCELL není nutné nanášet ve více vrstvách a díky metodě foukání (lze volně sypat, otevřeně foukat nebo aplikovat sprejem) celulózových vláken i do hůře dosažitelných míst lze dosáhnout optimální izolace v nejrůznějších konstrukčních částech domu. Celulózové vlákno má velmi nízkou tepelnou vodivost a nepatrnou sedavost, není toxické, neobsahuje nebezpečné přísady a je teplé a měkké na dotek. Navíc tato izolace chrání před hlukem a požárem, reguluje samostatně vlhkost v prostorech, a proto se hodí právě k izolování pasivních domů.

Peněženka:

Materiál + aplikace foukané izolace ve stěně při objemové hmotnosti 50–65 kg/m³ přijde na 1 500 až 1 700 Kč/m³, v šikmé střeše pak při objemové hmotnosti 50–55 kg/m³ asi na 1 300 až 1 400 Kč/m³. Ušetříte minimálně za řemeslníka.

Dřevoplast

Venkovní terasu nebo rozměrově menší lodžii není nutné dláždit nebo montovat z exotického a poměrně drahého dřeva.

Vhodným řešením může být aplikace materiálu wooplastic, což – jak už napovídá název – je kombinace komfortního dřeva a odolného plastu. Dřevoplast vizuálně i pocitově připomíná přírodní dřevo. Podlahy z komponentů mají až pětadvacetiletou životnost, materiál je recyklovatelný. Lamely jsou zhotoveny z rozemletých smrkových pilin smíchaných s polymerem (HDPE – vysokotlaký polyetylen) v poměru zhruba 6 : 4. Polymer zajišťuje odolnost proti kyselým dešťům, chlorované a slané vodě, dřevitá moučka nabízí odolnost vůči UV záření, dostatečnou pevnost a nosnost a zmíněný příjemný pocit a stylový vzhled kompaktního dřeva.

Podlahové profily si zachovávají stálou barevnost, drážkování chrání před uklouznutím, i když je podlaha mokrá. Materiál neobsahuje žádné toxické prvky a podlaha z něj nevyžaduje chemické prostředky ani při údržbě – nemusí se lakovat, mořit ani impregnovat.

Předností je i snadná a rychlá montáž pomocí klipů nebo patentovaného zacvakávacího systému. Oboustranně použitelná jsou pak dutá prkna WERZALIT. Z jedné strany jemné a z druhé hrubé vroubkování nabízí možnost libovolných kombinací a vytváření zajímavých vzorů. Alternativou jsou čtvercové kazety v odstínech palisandr, ořech a merbau, prkna navíc ještě v odstínu teak.

Peněženka:

Orientační cena se pohybuje okolo od 1 100 do 1 750 Kč/m² (bez DPH). Zručnější kutil si za pomoci manuálu dozajista poradí sám.

Levné obkládačky

Kupříkladu jednoduché bílé obkládačky 10 x 10 nebo 15 x 15 cm (retro styl dnes letí) dostanete ve stavebninách za ceny od 120 Kč/m², ve výprodejích i za 99 Kč/m² (např. Rako), zatímco za dovozové obkládačky téhož formátu a srovnatelné kvality zaplatíte klidně i 1 200 Kč/m².

Nenechte se obalamutit ódami na rozměrovou přesnost, design a další přednosti drahého zboží – x% úspora je přece víc než přesvědčivý argument. Při použití moderních materiálů – účinná lepidla, tzv. „křížky“, spárovací hmoty atd. – si na odstranění starých obkladů a nalepení nových můžete trounout sami. Tedy pokud se naučíte s řezačkou a dalším nářadím.

Peněženka:

Stačí triviální matematika: rozměry místnosti x výška obkladu = obklad + hmoty + práce řemeslníka (1 m² asi 250 Kč) a rychle i snadno dospějete k výsledné sumě.

Světlovody

Angličané jim říkají „sunpipe“, Američané „skylight“ – nebeské světlo, jsou známy také jako lightway. S jejich pomocí lze v domě využívat i hluchá, zde spíše slepá místa. Zařízení je schopno zajistit požadavek denního osvětlení při minimálních nákladech jak na nezbytné stavební úpravy, tak na provoz. Denní světlo se odráží od vnitřní zrcadlové plochy tubusu (za běžných podmínek až 95 %) a vstupuje do místnosti. Nastavitelná kolena umožňují světlu „zátáčet“ až do úhlu 45°.

Tubusy obvykle s průměrem 250, 350 a 530 mm lze pomocí přídavných elementů, zpravidla v délce 90 cm, libovolně prodlužovat, ovšem na úkor světelného výkonu. Průměr tubusu 350 mm prosvětlí plochu 20 m² ve stejné intenzitě, jakou zajistí přímé denní světlo. Při slunečném počasí jde o účinek srovnatelný se 400wattovou žárovkou, při zatažené obloze o hodnoty zhruba poloviční.

Světelný tubus je vhodný pro instalaci do střech se sklonem 15°–60°. K některým typům lze instalovat také přídavná zařízení, například ventilační jednotku s elektromotorem a odsávacím košem, což najde uplatnění především v kuchyňských koutech, koupelnách a na toaletách.

Peněženka:

Sada světlovodu v základním provedení (bez nástavců) stojí cca 7 až 8 tisíc korun. Výhodou je, že nepotřebujete elektrorozvody a žárovky, nemusíte bourat.

Inteligentní dům – sci-fi dneška

Elektroinstalace a elektronika dnes tvoří součást moderní rodinné výstavby. Mylná je představa o elektronickém řízení domácnosti coby velmi nákladném prostředku ke zvýšení komfortu bydlení. Ta vzala za své konkrétními důkazy o úsporách všech regulovatelných energií. V domě hlídaném elektronickými systémy se člověk nemusí starat o zbytečně rozsvícené žárovky, nehlídá vytápění, otevřená okna a klimatizaci, nezabývá se zabezpečením domu či garáže. Při odchodu se nemusí tříkrát vracet, aby se ujistil, že nezapomněl nic vypnout, zavřít, zamknout, navíc z kteréhokoli místa na světě může přes internet snadno kontrolovat a měnit nastavení domu.

Výhodou instalace je kompatibilita a součinnost všech systémů. Zařízení ohlídá počítače, sporák, pračku či ledničku, reguluje nastavení žaluzií podle slunečního svitu, kropí zahradu, větrá... Cena systému činí zhruba 2,5 až 10 % nákladů průměrné novostavby.

Chcete se dozvědět více o technologii inteligentních domů? Podívejte se na www.insighthome.eu